

alle kræftformer – ikke kun brystkræft, men alle former for kræft – i bund.

Jeg synes også, det er paradoksalt, at Danmark er det land i Vesteuropa, som har den største hyppighed af brystkræft, og samtidig er det land, som er mest tilbageholdende – og vi har en sundhedsminister, der er meget tilbageholdende – med at indføre mammografiscreening.

Så vil jeg gerne sige angående frivilligheden: Jeg er meget glad for de bemærkninger, der har været angående frivilligheden, for det her er en ny måde at lave screening på.

Den måde, hvorpå der screenes for underlivs-kræft, kræft i livmoderhalsen, går jo ud på, at man uden varsel sender et brev til kvinderne om, at nu kan de få en undersøgelse hos egen læge, og hvis de ikke møder op, så får de en rykker. Det synes jeg er krænkende på mange måder.

Jeg synes, det må være sådan, at det er den enkelte kvinde, der aktivt tilmelder sig, hvis hun vil deltage i et sådant screeningsprogram, og det er det, der er hele essensen i det her forslag, hvor vi siger, at amterne via tv, radio og andre medier kan orientere om, at man nu har et screeningsprogram i amtet, og hvis kvinden har lyst til det, kan hun, så snart hun er blevet 50 år, tilmelde sig dette screeningsprogram, og derefter så vil hun automatisk blive indkaldt hvert andet år. Det synes jeg er respekt for den enkelte kvinde; så kan hun selv vælge, om hun vil deltage eller ikke vil deltage.

Så vil jeg også gerne sige, at skal vi have mammografiscreening i Danmark i fuldt omfang, kræver det en meget grundig forberedelse og planlægning. Og nu vil ministeren altså undersøge og undersøge, og det vil sige, at man kommer endnu senere i gang. Når så ministeren skal til at træffe beslutningen, vil ministeren sige, at der ikke rigtig er ressourcer nok – røntgenudstyr, læger osv. – og så har ministeren en ny argumentation for at vente med det her.

Der har været mange bemærkninger. Fru Margrete Auken talte om sygeliggørelse, og det var flere af de andre ordførere også inde på, især fru Vibeke Peschardt fra Det Radikale Venstre. Dertil vil jeg sige, at med det program, vi har her, er det et frit valg for kvinden, om hun vil deltage i mammografiscreening eller ej.

Jeg må sige, at jeg har fuld forståelse for, at de kvinder, der ønsker at få undersøgt deres bryster ved en røntgenundersøgelse, selvfølgelig har en belastende tid, mens de venter på svaret.

Det er også belastende, når man skal have svaret, det er klart. Og der er en ekstra belastning for de kvinder, der får at vide, at der er en knude, men hvor det så senere viser sig alligevel ikke at være en knude. Men det er nu engang de realiteter, vi må forholde os til. Hvis vi vil have screening, er det altså nogle af de ulemper, som vi også må tage med.

Men konklusionen er altså, at hvis vi indfører en screening i Danmark, så vil det være sådan, at vi får en reduktion i dødeligheden på mindst 29-30 pct., og de sidste undersøgelser fra Malmø tyder altså på 40 pct. Jeg synes, det er et must, jeg synes, det er nødvendigt.

Så lige et par venlige ord til hr. Bruno Jerup til sidst. Først vil jeg gerne takke hr. Bruno Jerup for hans deltagelse i vores indledende møder om det her. Jeg vil også gerne medgive hr. Bruno Jerup, at vi også talte om ventetidsgarantier på 14 dage ved vores første møder; men det har ministeren sådan set opfyldt ved at skrive rundt til amterne, så det er allerede kommet i orden.

Jeg har også bemærket hr. Bruno Jerups meget positive udsagn til dagspressen om det her forslag, og at hr. Bruno Jerup ikke afviser det i dag, men heller ikke vil sige ja. Med min hjerne forstår jeg det sådan, at hr. Bruno Jerup er i overvejelsens fase, det må jeg nok sige. Derfor tror jeg nok, at det bliver interessant, når vi skal stemme, fordi Enhedslisten tidligere har været ret positiv, og Enhedslisten – det er jo ikke nogen hemmelighed – er jo lige den nøgle, der skal bruges her i Folketinget, for at vi har flertal for at få indført mammografiscreening.

Men nu synes jeg, vi skal prøve at gøre os umage for at få en grundig behandling i Sundhedsudvalget. Vi har da tre uger endnu.

Og så vil jeg gerne anmode ministeren om at sende det materiale, der er færdigt på nuværende tidspunkt, for masser af materiale er jo færdigt, og min øresnegl fortæller mig også, at der er en konklusion angående reduktion af dødeligheden, som ligger meget tæt på det, jeg har sagt tidligere. Jeg føler, at vi nu har behov for ministerens hjælp, så vi på et sagligt og fagligt forsvarligt grundlag kan træffe den nødvendige beslutning.

Ellers er det næsten, som om mange af ordførerne – i hvert fald dem fra regeringspartierne og dem, der elsker regeringspartierne – har givet udtryk for, at det her ikke er vores bord, men at Sundhedsstyrelsen må komme og sige, hvad den mener, og så siger vi det samme som Sundhedsstyrelsen. Jeg mener, politikere skal